

சைவ போதினி

மேன்மை கொள் சைவ நீதி விளங்குக
உலகமெல்லாம்.

எழுந்திரு விழித்திரு
பரத்தினெச்சாரப் பசித்திரு

அன்பர்பணி செய்யனை ஆளாக்கி விட்டு
விட்டால் இன்பநிலை தானே வந்து
எய்தும் பராபரமே.

ஸங்குஞ் சைவம்
தாங்கும் எங்களை

பருத்தி ததுரை சைவப்பிரகாச சபையாரால்
சைவஶமயிகள் முன்னேற்றத்தைக் கருதி வெளியிடப்படும் ஓர் மாதப்பத்திரிகை

மலர் 3

விக்கிரமங்கூ, வைகாசிமீ, கந்த

(14-5-40)

இதழ் 2

கடவுள் வணக்கம்.

கோந்தவிழ் மலர்ச்சோலை நன்னீழ்ல் வைகினுங் குளிர்தீம் புனற்கையள்ளிக்
கோள்ளுக்கு மாநி ரிடைத்தினைத் தாடினுங் குளிர்ச்சந்த வாடைமடவார்
வந்துலவு கிண்றதேன முன்றிலிடை யுலவவே வசதிபேறு போதும்வேள்ளை
வட்டமதி பட்டப் பகற்போல நிலவுதர மகிழ்போதும் வேலையமுதம்
விங்கதபேற வறுச்வையில் வந்ததேன் வழுதுண்ணும் வேளையிலு மாலைகந்தம்
வேள்ளிலை யடைக்காப் விரும்பிவேண் டியவண்ணம் விளையாடி விழிதயிலினுஞ்
சந்ததமு நின்னருளை மறவா வரந்தந்து துமியேளை ரங்கங்புரிவாய்
சர்வப்பி பூரண வகண்டத்த் துவமான சச்சிதா நந்தசிவமே. —தாயுமானசவாமி

திரிகடுகம்

தும்பனை, பாலபண்டிதர் திரு. V. சுப்பிரமணியம்
அவர்கள். (முற்றெடுடர்ச்சி)

யாவராலும் விரும்பப்படுவௌ ழவர்.

வள்ளன்மைபூண்டான்கட்செல்வமும் உள்ளத்
துணர்வுடையானேதியநா அட்டுணர்வின்கண்
தக்கதறியும்தலைக்கனும் இம்முவர்
போத்தினரிசுகாழ்த்தமரம். (75)

வரையாதுகொடுத்தலையே ஆபரணமாகக்
கொண்டவனிடத்துக் கூடியசெல்வமும், உள்ளத்
கிலே அறிவுடையான் கற்றசல்வியும், பிறர் தன்
னைச் சார்ந்தவிடத்து அவர்க்குச் செய்யத்தக்க
காரிபத்தை அறியுந்தலைவனும், ஆகிடா இம்முவர்
ரும் பொந்தில்லாமல் வயிரப்பற்றிய மரம்போல்
யாவராலும் விரும்பப்படுவர்.

போற்றுத்துயீர் ழவர்.

மாரினாள்வந்தவிருந்தும்மனம்பிறிதாய்க்
காரியத்திற்குன்றுக்கணிகையும்—வீரியத்து
மாற்றமறுத்துரைக்குஞ்சேவகனும்இம்முவர்
போற்றற்காரியப்புரிந்து. (76)

மழுக்காலத்தில் வந்தவிருந்தினரும், தன்மனம்
வேறுபட்டுநிற்க, தன்கரியஞ் செப்தலில் குறைவு
படாத வசையும், வீரியஞ்செய்யும் போர்வந்தால்
நாயன் சொன்னதை மறுத்துச் சொல்லுகின்ற
சேவகனும் ஆகிய இம்முவரும் விரும்பிப் பாது
காத்தற்கு அரியராவர்

உயர்துடியிற் பிறந்தோர்சேய்வன ழன்று.

கயவரைக்கையிகந்துவாழ்தல்நயவரை
நள்ளிருந்துகைவிடாநட்டொழுகல்—தெள்ளி
வடுவானவாராமற்காத்தலிம்முன்றும்
குடிமாசிலார்க்கேயுள். (77)

கீழ்மக்களைக்கைவிட்டு வாழ்தலும், அன்பு
டையவரைப் பாதியிரவிலும், கைவிடாது கேசித்
துக்கொண்டு நடத்தலும், ஆராய்க்கு தனக்குப்
பழிப்பான காரியங்கள் வரவொட்டாமற் காத்து
கொள்ளலும் ஆகிய இம்முன்றும் குடிப்பிறப்
பிலே குற்றமில்லாதவர்க்கே உண்டாம்.

(தொடரும்)

சுவாமி விவேகானந்தரினது சீவிய சரித்திரம்

பிரதானமாகச் சுவாமி கேதாரேஸ்வாரன்தீ எழுதிய
சரித்திரத்தையும் பலவோரோசிரியர்களின்
தற்புறைகளையும் ஆதாராகக் கொண்டு எழுதப்பட்டது
(திரு. வ. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்)
முற்றேடர்ச்சி.

இப்படியாத்திர செய்து வந்த காலை ரயில்வண்டியிற் சிலருடன்பிரயாணம் செய்தும் பொழுது அங்கிருந்தவர்களிற் சிலர் சுவாமியைப் பார்த்து முகவசிகரமும் பலமும்பொருந்திய இவ்வாலிபன் சம்பாதித்துச் சாப்பிடாமற் சந்தியாசம்பூண்டு மற்றவர்களின் சம்பாத்தியத்திலேயே, நன்றாகச் சாப்பிட்டுக்கொண்டு ஊர்ஊராகத் தீரிகின்றுனே, என்று தமிழுள்ளே பேசிக்கொண்டார்கள். காலமோ வெயிற்காலம், சுவாமிபகியினும் தாகத்தினாலும் மிக வருத்தப்படுகின்றார். கூடப்பிரயாணம் செய்தவர்கள் சுவாமியில் அன்புகூராமல் கேவிலார்த்தைபேசிக்கொண்டுவந்தனர். ஸ்டேஷனில் சுவாமியோடு கூட இறங்கினார்கள். “நாங்கள் நன்றாகச் சம்பாதிக்கி ஓரும், கல்ல பதார்த்தங்களோவாங்கி நன்றாக்கச்சாப்பிடுகின்றும், நீசம்பாதிக்கிறதில்லையாதலாற் பட்டினியாகக்கூடந்து சாகிறோய்” என்று பரிகாசவார் ஒதைகூறிக்கொண்டு சுவாமி பார்க்க உண்டார்கள். சுவாமி அமைதியோடிருந்தார். அந்தச் சமயத்தில் ஒரு மனிதர் ஒருங்கையில் ஒருசெம்பு குளிர்ந்ததன்னீரும் மற்றொருங்கையில் சாப்பாட்டுப்பதார்த்தங்களும், ஒருபாயும் எடுத்துக்கொண்டு மிக்க ஆவலாகச் சுவாமியிடத்தில் வந்துசேர்ந்தார். தாம்கொண்டுவந்தவை எல்லாவற்றையும் கிழேவைத்துவிட்டு விழுந்து நமஸ்கரித்தார். அவர்தேடிவந்த மனிதன் தானல்ல என்று சுவாமி கூறியபொழுது அம்மனிதன் தான் சாப்பிட்டுப் படுத்துத் துங்கும்பொழுது; தனது கனவிலே ஸ்ரீராமச்சந்திரஜி தேங்றி, “இதோ என்னுடைய பெரியபக்தன் வந்திருக்கிறன், அவன் எனக்கு அத்தியந்தனப்பன், கடுமெபசியினுலும், தாகத்தினாலும் ஸ்டேஷனன்டைட்கார்த்திருக்கின்றுன் நீதேபாய் அவனுக்குச் சேவைசெய்” என்று கட்டளையிட்டதாகவும்,

தான் அதை ஒரு கனவாகப்பாவித்து மறுபக்கத் திரும்பிப்படுத்துக்கொள்ள, மறுபடியும் ஸ்ரீராமச்சந்திரர் தனதுகையைப்பிடித்து இழுத்து நித்திரையைக் கலைத்துவிட்டதாகவும், மூன்று தடவை இவ்விதம் நடந்த உடனே தான் படுக்கையைவிட்டி எழுந்திருந்து, இப்பதார்த்தங்களைத் தெயுடுத்துக்கொண்டு வந்ததாகவுஞ்சொன்னார். “நீ கண்டகனவிற் குறிப்பிடப்பட்டது என்னைத்தான் என்று உனக்கு எப்படித்தெரியும். ஒருவேளை ஸ்ரீராமச்சந்திரஜி வெரூருவரை உத்தேசித்துக் காண்பிக்கலாம்” எனச் சுவாமிபகர்ந்தார். அதற்கு அம்மனிதன் “இதேவிதமான கேள்வி என்னனத்தி லும்புந்தது, ஆனால் ஸ்ரீராமச்சந்திரஜி என்னுடைய கனவிற்காண்பித்துச் சேவைசெய்பச் சொன்னது தங்களுக்கே” என உறுதியாகப் பதிலளித்தார். இவ்விதம் சொல்லிக்கொண்டே பாயைவிரித்துச் சுவாமியை அதில் உட்காரும்படி வேண்டித் தீண்பண்டங்களைப்பண்டத்தார். பகவனது அளவற்றகருணையைப்பார்த்து சுவாமி ஆச்சரியம் அடைந்தார். கேவிசெய்தசீகாதரபிரயாணிகள் இவற்றையெல்லாம்பார்த்துப் பச்சாத்தாபப்பட்டுப் பிரமையடைந்தனர். யாத்திரையின் பலன்.

பாரததேசம் முழுவதையும்சற்றிப்பார்த்ததினாலே, சனங்களது நிலைமை தரித்திரத்தினும் கல்வியின்மை முதலியவற்றினாலும் மிகக் கேடுற்றிருக்கிறதென்பதைச் சுவாமி அறிந்து கொண்டார். சனங்கள் சமபாணர்ச்சியாற் கொஞ்சம் சந்தோஷமாயிருக்கிறார்கள் எனவும் அறிந்தார். “இருவர் ஒன்றுகூடிநமது தேசத்தில் ஒரு வேலையும் செய்யமுடியவில்லை, விரோதம் மதாபிமானம், பிடிவாதம், என்னு மிவற்றின் மூலமாகத் தேசம் கெட்டுப்போகிறதே, படிக்கத் வர்களெல்லாம் ஆசார அனுஷ்டானங்கள் மாத்திரமே உயர்தர உண்மைகள் எனக்கருதி பிறவற்றைப் புறக்கணித்து விட்டமையினாலே பிராணசக்தியை இழக்கும்படி நேரிட்டதே, அந்தோ இங்காட்டுமக்கள் யாதொருகாரியத்தையுந்துணிந்து செய்யமாட்டாமையினாலே துர்ப்பலமும் கூதிணதிசையும் எய்தப்பெறுகிறார்களே” என்று இவ்வாறு திருவள்ளத்தில் சிந்திக்கலாயினார்.

இலக்கணம் கற்றல்.

தினு சி. துரூபம்.

இலக்கணம் என்றவார்த்தையைக்கேட்டவுடனே எங்கள் உள்ளத்தில் திடீரென ஓர் கசப்பு உண்டாகின்றது. அக்கசப்பின் காரணங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் வெவ்வேறுவகையிலேயுடையதாயிருக்காம். பொதுவில் பலமானவர்களுக்கு அப்பாடத்தை கெட்டிருப்பண்ணும் தலில் ஏற்படும்கஷ்டமும் அங்கங்கள் செய்யத்தவற்றினால் ஏற்படும்தன்மையிமே குறித்தகசப்புக்குக்காரணம்.

இவ்வித உணர்ச்சி ஏற்கக்குறைய பத்துப்பதினைந்து வருஷங்களுக்கு முன் படித்த மாணவர்களுக்கும் விசேஷமாக ஆங்கிலபாடசாலையில் உயர்தரவருப்புகளில் தமிழ்கற்றும் மாணவர்களுக்கு

அமேரிக்கா விஜயம்.

1893ம் வருஷத்திலே வடஅமெரிக்காவில் அவள் சிக்காகோநகரத்திலே ஒருபெரிய பொருட்காட்சி கூட்டங்றபாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. இதற்கு ஓர் அங்கமாகச் சாஸ்திர பண்டிதர்க்கட்டம் ஒன்று ஒழுங்குசெய்யப்பட்டது.

உலகத்தில் உயர்ந்தசபயம் எதுவெனக் காணபிக்கும்பொருட்டுச் சர்வசபய சபை ஒன்று ரோமன் சத்தோலிக்கராற் கூட்டப்பட்டது. சுவாமியின் திறமையை அறிந்த சில செண்ணொலிபர்கள் இந்தசமயப் பிரதிநிதியாகப் போகும்படி சுவாமியை வேண்டினார்கள்.

இந்தியாவிலே மாத்திரம் உபநியாசங்கீசய்வது மிகுந்த பயன்தாடுதனைச் சுவாமியுணர்ந்திருந்தார். “இந்தியாவிற்கு வெளியேயுள்ள ஏணைய நாட்டினர் இந்தியா நாகரீகமற்ற நாடெனக்கருதுகின்றனர். நமதுதேசத்து ஆசார அனுஷ்டானமுறைகள் பிற்கீதச முறைகளினின்றும் வேறுபட்டன. நமது முறைகள் உயர்வுடையனவெனக்காட்டுவேராமாயின் பிறநாட்டார்கள் நம்பால் வைத்திருந்த இழிவான எண்ணம் அகன்ற போக அவர்கள்மக்கு உதவிசெய்யவும் முன்வருவார்கள்; மேலும் மேனுட்டார் தமது வாழ்நாட்களை லோகாயத உணர்ச்சியிலே கழிக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு மதுரைர்ச்சி உண்டாகும்படி கூடிய கீக்ரெத்தில் செய்யாவிட்டால் உண்மையாகவே அவர்கள் அழிந்துவிடவார்கள்” என்றிவ்வாறு ஆலோசித்துச் சுவாமி கிக்காகோநகரம் போகக் கூம்மதித்தனர். (தொடரும்)

மே ஏற்பட்டிருந்ததனப் பலர் சான்றுரைக்கின்றனர்.

இவர்களுக்கு இவ்வுணர்ச்சி ஏற்பட்டிருந்ததில் ஒருவிதஆச்சரியமும் இல்லை. என்னில் அக்காலத்தில் சிறந்த முறையில் இலக்கணமங்கற்பிக்க ஆசிரியர்க்கிடையாது. அத்துடன் ஆங்கிலம் படித்தவர்களிடையே தமிழ்கற்றல் இழிவென்ற அபிப்பிராயமும் இருந்துவந்தது. ஆனால் தற்போது இவ்விதாணர்ச்சி ஏற்படக்காரணமில்லை. அனுசியமான பாகங்கள் கெட்டிருப்பண்ணும் தல் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் இலக்கணம் கற்பிக்கும்முறையும் மாறிவிட்டது. இப்பொழுது தமிழ் இலக்கணத்தை விரும்பிக்கற்றுக் கொள்ளங்கின்றார்கள். இலக்கணம் ஒவ்வொர்சாலையிலும் ஒவ்வொர்பாடத்திலும் அமைந்திருக்கவேண்டிய ஓர் உறுப்பாகும். இலக்கணமில்லாத எதுவும்பிராணிகாலாவது மனுஷராலாவது விரும்பப்பட மாட்டாது “இலட்சணமுடையது இலக்கணமாம்” இக்கருத்தாற்றுன் மேற்புகள்ற வாக்கியங்கள் எடுத்தாளப்பட்டன.

இப்பாலையில் இருக்கப்படும் இலக்கணத்தை எடுத்துக்கொள்வோம்.

தமிழ்ப்பாலையில் இலக்கணம் ஐந்துவிதமாகப்பிரிக்கப்படுகின்றது. எழுத்து, சொல், பெருள், யாப்பு, அணி, என்பவைகளாகும். இவ்வைந்து இலக்கணத்தையும் பலதால்கள் நமக்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

பவணந்திமுனிவர் இயற்றிய நன்னாலும் தொல்காப்பியர்இயற்றிய தொல்காப்பியமும் எழுத்து, சொல், ஆசிய இருந்திலக்கணங்களையும் உடையது.

இவ்வித இலக்கணங்களைப் படித்ததினால் அடையும் நன்மை எதுவெனப்பார்ப்போம். தமிழ்லிபிறந்து தமிழையுண்டு தமிழ்லிப்பளர்ந்தும் நம்மில் அனைத்தமிழில் பேசவோ, எழுதவோ, அறியாதவர்களாயிருக்கின்றார்கள். இவ்விதமிழக்குக்காரணம் அவரவரைப் பொறுத்தாரும். தமிழ் இலக்கணத்தை ஐயந்திரிபறந்கல்லாமையும் ஒன்றாகும். நாம்ஒவ்வொருவரும் சொந்தவருப்பி அள்ள இலக்கணத்தையாவது கற்கவேண்டும். அங்கனம் கற்றால் தான் நமதுபாலையை விசேஷமடையும் நாடுமுன்னேற்றமடையும் ஆதலால் நாமீனவரும் நமதுபாலையையும் நமதுநீதியையும் முன்னிலைக்குக்குக் கொண்டுவரத்தெண்டிப்போயாக.

செவ்போதினி

விக்கிரமருநு வைகாசிமீ கங்கி

தோரோக்கியம்

தேகத்தின் அவசியம்.

ஆன்மா அனுதியே மலத்தால் மூடப்பட்டுள்ளது. பதியாகிய இறைவர் தமதுபெருங்கருணையால் ஆன்மாவை மலபந்தத்தினிற்கும் விடுவிக்கத் திருவுள்ளென்டு, உலகத்தைத் தோற்றுவித்து, அதில் உயிர்கள்வாழுதற்கெற்ற ஒழுங்குகளை ஏற்படுத்தி, ஒவ்வொரு ஆன்மாவையும் ஒவ்வொரு உடலுக்குள் செலுத்தி கர்மபயனை அனுபவிக்கச்செய்து புனிதப் படுத்தி தம்முடன் அணைத்தருஞ்சின்றர், செயலற்ற, அறிவற்ற நிலையிலே (கேவலாவத்தையில்) யிருந்த ஆன்மா சரீரத்துட்புகுந்ததினால் செயலும் அறிவுமுடையதாக தன்னையறியவும், பின்தலைவனையறிந்து பாசத்தின் பிடியினிற்கும் விலகிக்கொள்ளவும் சாத்தியப்படுகின்றது. இதனால் சரீரம் ஆன்மாவுக்கு அத்தியாவசியமா மென்பது துணிபு.

தேகத்தின்துமிழ்துமிளை தோடர்பு.

ஆன்மாவுக்கு அருந்துணவன் அறிவு. (ஆன்மா அறிவுப்பொருளென்பார் சிலர்) அறிவின் உதனியால் ஆன்மா நன்றி நு, தீதிது எண்பகுத்தறிந்து நல்லனவே செய்து ஈற்றில் எல்லாம் அவன்செயலே என்று உணரப்பெற்று தனக்கெனச் செயலற்று ஒழுகிச் சிவமாந்தன் மையமூடகின்றது. சரீரம் வளர வளர அறிவும் முதிர்ந்து பின்வெயோதிபத்தில் குன்றிப் போகின்றது. அன்றியும் நோய்முதலியவற்றூல் தேசம் பெலங்குறைந்தவிடத்தும் ஊறுபட்ட போதும் அறிவு யயங்குவது திருஷ்டாந்தம். ஆகையால் அறிவுபெலமுடைந்து நந்திலையடைவதற்குச் சரீரமும் பெலமுடைபதாயிருத்தல் அவசியமாகின்றது.

ஆரோக்கியம் இளறியமையாதது

தேகம் ஆரோக்கியங்கிலையில் இருப்பதுமுத்தி நெறிசெல்ல வுதவும் நல்லறிவுக்குத்துணையாம் என்பதுகண்டோம். தேகசுக்தைச் சுகாதா

ரப்பழக்கங்களால் சம்பாதிக்கலாம். சுகத்திற்கு ஆதாரமாகவுள்ள எவைசீயா அவைகளைக் கவனித்துநடத்தல்வேண்டும். குடிசளின் சேமத்தைக்கருதி நம் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளும் சிரத்தைமிகவும் பாராட்டத்தக்கது. ஆனால் நம்மவரில் அரேகர் சுகாதார பழக்கங்களைப் பின்பற்றுது விட்டுவருகிறார்களே என்பதுதான் வருத்தத்துக்கிடமாகின்றது.

சுகாதாரம் சைவம்

நமது சமபத்தின்கண் மனிதனுடைய உலகவாழ்க்கைக்குத் தேவையான சகல கட்டுப்பாடுகளும் காணப்படுகின்றன. ஆன்மாக்கிற ரத்திற்குச் சரீரசுகம் அவசியமெனக் கண்டு போலும் நமது நாளாந்திராநியியக்கில் நடைபெறும் ஒவ்வொருக்கியையிலும் சுகாதாரத்தைப் புகுத்திவிட்டனர் ஆன்தீர். அவர்களுடைய புத்திறப்பம் ஆராய்ச்சிஅனுபவம் ஆகிய வைகளின் விளைவே சைவசமயக் கட்டுப்பாடுகளென்னாம். சைவர்களாகிய நாம் நமது சமயாசாரப்படி வாழ்க்கையை நடத்திவருவோமானால் சைவர்களின் சுகத்திற்காக அரசினர் பணஞ்செலவிடவோ, அன்றி சிரத்தையெடுக்கவோ வேண்டுவதில்லை யென்றாலும் மிகைபாகாது.

சைவ ஆசாரமெல்லாம் ‘காநாடக’ மென்றுதுக்கிவைக்கப்பட்டுவிட்டன. நாகரீகமெனக்கருதப்படும் சிலபழக்கங்கள் பரவிச்சனங்களின் ஆதம்சத்திபைக் கொள்ளுகின்றன. சைவந்தழைக்கவும், சைவாசாரம் தலைகாட்டவுன் செய்ய இறைவன் எந்த மகாத்மாவை எப்போ அனுப்புவாரோ யாரறிவார்?

எனக்கு மதம் என்றும் அரசியல் என்றும் வித்தியாசமில்லை. இரண்டும் என்வாழ்க்கையில் ஆவேசம் ஏற்படுத்துகின்றன.

சேவதான் என்னுடைய அரசியல் சித்தாந்தம். ஏழைகளுக்குச் சேவை செய்வதுதான் பகவானுக்கு பிரீதியானதென்பதை நான் பல சமயங்களில் சொல்லியிருக்கிறேன்.

— சாது வாஸ்வானி.

பெண், பொன், நாள்திகார்கள், விரோதிகள் ஆகியவற்றின் சரித்திரங்களை சிரவணம் செய்வதால் மனங்மீது குலைந்துவிடும்.

-- பூநி நாத மஹஃபி:

“ சன்மார்க்கம்.”

(புதுத்துவதற்கு திரு. க. கு. மாணிக்கம் அவர்கள்.)

அன்பர்களே,

அறிவிலுப்பார்ந்த பெரியார் வதுத்த இருத்தீணப்பகுதியுள் அஃறிணை யொழித்து உயர்த்தீணப் பகுதியின்பாற்பட்ட உயிர்கள் மனவுணர்வுடைமையான் மேலானவையென்பது புள்ளும். அவ்வுயர்த்தீணப்பட்டார் மக்கள் தேவர், நரகர் என்மூலவகையினராவர். இம்மூல ரூள்ளும் தேவர்கள் நல்விளைப் பயனென்றையே நுகர்ந்து அந்துகர்ச்சியிறுதிக்கண் அத்தெய்வ சரிரமொழிய மீண்டு விளைக்கீற்ற புவனபேரக தநுகரணங்களைக் கொள்வர். நரகர் தீவிளைப்பய வென்றையே நுகர்ந்து அதனிறுதிக்கண் பிற விளைப்பயன்களைத் தநுகர்த்த்து அவ்விளைக் கேற்ற யாக்கை முதலியவற்றைக்கொள்வர் தேவர்கள் நல்விளைப்பயஞ்சிய வின்பத்தை துய்க்குங்கால் அதற்கெதிராகிய துன்பம் இலைத்தென்றுணரப் பெருந்தலின், அவ்வின் பத்திலீசு மாங்கு அத்தீயே நித்தியமென்று கருதி பலவிளைகளையுடிட்டுவர். நரகர் தீவிளைப்பய ஞகிய துண்பத்தைத்துய்க்குங்கால் அதன்கண் வெறுப்புச்தோன்ற அதற்கெதிராகிய சிற்றின் பத்தில் அவாவுடையாராய் அதற்கு வேண்டிய செயல்களைச் செய்வர். இவ்விருதிறத்தினரும் நல்விளை தீவிளைகள் பொன்விளங்கும், இரும் புளிலங்கும் போலத்தம்மைப்பந்திக்க அவற்றிற் கோகப் பலபிறப்புக்களை யெய்துவரென்ப ஒரு சாரார். தேவருட்சிலர் விடடைத்தற்குரியாயிருப்பினும் பெரும்பான்மைபற்றி இங்ஙனங்கூறப்பட்டது. இந்நிலவுலகத்துள்ள மக்கட்பிறப்பினாசிய நாமோ நல்விளைதீவிளைப்பயன்களாகிய இன்பதுன்பங்களைக் கலந்தனுபவிக்கும்படி இறைவனால் நீடியாகக்கப்பட்டிருக்கின்றோம்.

நாம் துண்பத்தைத்துய்க்கும்பொழுது, அதன்கண் வெறுப்புத்தோன்றி அதற்கெதிராகிய சிற்றின்பத்தை விழைக்கின்றோம். உடனே அத்துண்பநுகர்ச்சிடீங்க அவ்வின்பந் தலைகூடுகிறது. அதனைகிழ்ந்தனுபவிக்குங்கால் அது ஏம் உடனே நீங்கப்பின்னருங் துண்பந்தொடர்கின்றது அப்பொழுது, ஆசற்றுமுன்னும்

பவித்த இன்பம் எங்கே? அநித்தியமாயொழிந்ததே! அதனைபொருளாக நம்பியிருந்தோதோமே! அதனைகரும் பொழுது நம்பெண்டர், மக்கள், சுற்றத்தார், நண்பர் நம்மிடத்துவைத்த அன்பு அது நீங்கும்பொழுது வேறு படுகின்றதே! அவர்கள் அன்பு செய்தற்குவித்தாக நம்மிடத்து முன்னுள்ள செல்வம்யாண்டு சென்றது? ஈதென்னைமாய்ப்! நல்விளைப்பயனும் தீவிளைப்பயனும் அழியுந்தன்பையான், அழியாது நுகர்தர்க்குரிய இன்பம்பாண்டினாது? அதனைப் பெறுதற்கு முயற்சிப்பதேயன்றி வீண்டம்பங்களினும் அநித்தியமான விவகாரங்களி அலங்காலக்கைப் போக்குவுது பிரபோசனமற்ற தென்று இருங்கின்றன பலவாராய்ச்சிப்பற்படும். அவ்வாராய்ச்சியின் பயனுக நாம்ஸயதவேண்டிய அழிவிலாப் பேரின்பம் முக்கியதைக்கேலோம். அங்ஙனமடைதற்குக் கருவியாகவுள்ளது இம்மக்கட் பிறப்பேயாதவின், மற்றெல்லாயாக்கையிலும் பெறுதற்கரியது இம்மக்கள் யாக்கையேயென்பார் அறிவுடைபோர். ஆகவே இவ்வரியமக்கட் பிறப்புடையரல்லாரும் பேரின்பமெய்தற்கு ஆகவேண்டிய பிரயத்தனங்களைக் கைக்கொள்ளுவது அவசியம். சிவபெருமானால் அருளப்பட்ட வேதாகமங்களின் வாயிலாக பற்பல மார்க்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அம்மார்க்கங்களெல்லாம், பன்முகமாக ஒழுகிச்செல்லும் பல சிற்றுறுகள் ஒருபோற்றில் கலந்து ஒருமித்துக்கேரே சமுத்திரத்தைச் சார்தல்லபோல, முடிவில் ஒரு மார்க்கங்களைப்பட அம்மார்க்கமே தன்னைச்சார்தாரை பரம் பொருளித்துச் செலுத்துதற்குரியதாகும் அதுவெதன் அன்பினிற்போந்தாரைப் பிறவழி களிற் புகுத்தித் துண்புறுத்தாது அளவிலா வின்பமல்கி முடிவில் வீட்டின்பத்திற்கலைப்படுத்துவதாகும். இம்மார்க்கமே சன்மார்க்கமெனக்கூறற்குரித்தாகும்.

“ சன்மார்க்கம் ” என்னுஞ் சொல் வட்சொல். அதைத்தமிழில் உண்மைநறி யெனக்கூறற்பாலது. இவ்வண்மை நெறி யிற்க சென்றூர் முடிவில் பேரின்பமயமாயுள்ள உண்மைநிலையடைதற்குரியாவர் ஆகவே இந்திலையை ஈண்டு சிற்தாராய்வோம்

இவ்வாராய்ச்சி பக்ட்ரேஹடைந்த ஒவ்வொருவருக்கு மின்றிமையாத சாதனமும் கடமையும் மென்றுள்ளு வற்புறுத்துக்கீழும். ஆராய்ச்சி செய்யப்படுகின், முதலில் ஒருவன் “நான்யார்? எனக்கு இவ்வுடல் வந்தவாறான்னை? என்போ வொத்தபிறப்புடையார் பலவிததோற்றமுடைய ராதற் கீதுவென்னை? நான் இன்பம் நுகரும்பொழுது மற்றவன் துன்பமனுபவிக்கின்றனனே! ஒருவன் நீண்டநாளிருக்கின்றன். இன்னெருவன்மிகின்றையில் இறக்கின்றனனே! ஒருவன் மிக்க தனவந்தனுக்கிறுன், மற்றொருவன் மிகவறிய வருகின்றனனே! ஒருவன் கூன்குருடு செவிடாகப்பிறக்கிறுன், மற்றொருவன் திடகாத்திரத்தோடுகூடிய அங்கமுள்ளவனுகப்பிறக்கின்றனனே” என்று இன்னோரன்ன விசாரணைகள் நிகழும். இவ்விசாரணைகளை ஒருவன் இடைவிடாது மேற்கொண்டு கற்றனர்ந்த பெரியோரையுடைத்து அவர்மூலமாக உண்மைதூல்களின் பொருளை ந்து தெளியிறப்புகுவானுயின், இவ்வேறுபாட்டிற் கெல்லாம்காரணம் இருவினையாமென்பது புலப்படும். அதாவது நல்விளை தீவிளை என்னும் இரண்டுமாம். இவ்விசாரணை “சஞ்சிதம், பிராரத்துவம், ஆகாமியம்” என முவகைப்படும்.

சஞ்சிதமென்று சொல்லும்பொழுது முன் னெருபிறப்பு இன்றியமையாது இருக்கல் வேண்டுமென்பது புலனுகிறது. இப்பிறப்பிற் செய்யப்பட்டவினைகள் காரணமாக இன்னும்பலவிறவிநேருமென்பதாம், இங்னுமனர்ந்த பின்னரும் அவ்விளையீட்டத்திலீடுபடல் எதனுளைன்பதாலும் பிறவுமாகியவுணர்ச்சிகளுண்டாம் இவ்வுணர்ச்சிமுதிர இலற்றிற்குகாரணமாகியவித்து, ஆன்மாக்களையஞ்சியே பற்றிநிற்கும் மூலமலமென்படும் ஆணவம் ஒன்றுண்டென்று தெளிவாகும். ஆகவே இம்மூலத்தின் ஆற்றல் குன்றம்படி செய்தாலோழிய இப்பிறவி முளைகெடாதென்பதாலும் அம்மலம் செம்பிறகளிம்புபோல் வதென்றென்பதாலும் போதரும். செம்புதன்னைச்சார்ந்தகார்மபை தானே போக்குதற்குரியவாற்றலுடையதன்று. சளிம்புந்தானே விட்டு நித்கும் இப்பகுதியைத்தன்று. ஆகவே அக்களிம்பை நீக்குதற்குரிய மருங்கும், அம்மருங்கை வறந்துசேர்த்துப் பொன்னுக்கும்புறை தெரிந்த

அறிஞருள் ஒருவன் வேண்டுமென்பது துணிபு. அதுபோல, அனுதியேபற்றிய ஆணவமலம் அதுபற்றிய ஆன்மாவைவிட்டுத் தானே நீங்குதலுமின்று. ஆன் மா அதனையொழித்தற்குரிய ஆற்றலுடையதுமின்று. அவ்வான்மாவுக்கு மாயாமலத்தாலீட்டிய விளைக்கீற்றவுடலைக் கொடுத்துக் கண்மப்பயனை நுகர்வித்து, ஒழிந்தபின்னர் தன்திருவடி நிழவிற்சேர்த்து விட்டின்பத்தை தருதற்குரிய கர்த்தா, அதாவது இறைவன் வேண்டுமென்னும் உண்மைபுலனுகின்றது. எனவே மேற்சால்லிய மலத்தை இறைவன் சிறசக்தியால் ஒழியப்பெற்று இறைவனுடன் இரண்டறக்கலந்து சலிப்பின்றியனுபவிக்கும் பேரின்பாலையே உண்மை நிலைபென்னப்படும். இன்னிலையிலுள்ள சிவ சீவர் சம்பந்த விசேடத்தையே அத்துவிதமென்ப. அதாவது ஆன்மா இறைவனிடத்து பேரின்ப நுகர்ச்சியிலீடுபட்டு தான்தேவறு சிவன்வேறு என்னும் பேதவுணர்வின்றி ஒன்றுபட்டிருக்கும் அங்கிலையே “அத்துவிதங்கிலைபாகும் இங்கிலையே உண்மைகிலைபாகும். ஆகவே இவ்வண்மைகிலையையடைதற்குரியதாகிய மார்க்கம் சன்மார்க்கமே.

இனி சன்மார்க்கம் இன்னதென்பதை ஆராய்தோம்.

உண்மைகிலை கூறுங்காற்றெளியப்பட்ட நித்தியமான பொருள்கள் மூன்று. அவைபவன இறைவன், ஆன்மா, மலம். இவைமுறையேபதி, பசு, பாசமெனக்கொள்க. மேற்சால்லிய பாசத்தை மூன்றாகவும், வேறுசிலர் நான்காக வங்கொள்வர். இனி என்டு கூறப்பட்ட பதிப்பொருள்யாது? அதனுண்மை எப்பிரமாணத்தாற்றெளியலாம்? என்னும் விசாரணை செய்தால் முடின்ஸ் அப்பொருள் சிலமும் அதனை பூதலறிதற்குரிய பிரமாணம் அனுமானமாகிமென்பது வெளியாம். பதினான்த்தாலன்றிப் பசபாச ஞானங்களினாலறியலாமே, என்னில் அவ்வேதாகமங்கள் பதியினாலறாப்பட்டனவாகவின் அவ்வேதாதாகமங்களினுண்மை தெளிந்தாலன்றி பதியை அறியலுமாது. அப்பதியை சவானுடுதியாலறிவதன்றி மற்றவற்றுற் காணக்கூடாது.

(தொடரும்)

ஆலயவழி பாடு.

(திரு கா. ஆறுமுகம், அவர்கள் பிரத்தித்துவம்).

எல்லாச்சாதியாராலும் வணக்கமுறை அனுசரி ததுவரப்படுகின்றது. தேகத்துக்குப் போசனமும் மன, துக்கு ஆறுதலும் அறிவுக்கு விருத்தியும் இயல்பாடு என்ன ஆதரவுகளாம். வணக்கம் ஒவ்வொருவருக்கும் இயல்பாடு உள்ளதனாலும்.

நாம் கண்டு கேட்டு பேசிடுணர்ந்து விஷயங்களை கிபாவித்தறிகின்றோம். இயற்கையாடுவள்ள வணக்க முறையைச் செயற்கைமுறைகளால் அதிகரிக்கசெய்யும்வழிகளைத்தேதெல்ல வளர்ச்சியைத்திவிரமாக்கும்.

தேகத்தை அப்பியாசப்பழக்கத்தால் இயக்கிவர அறிவுரித்திக்கும்.

ஆலயவழிபாடும் நாளாந்தர அப்பியாசமுறைகளில் ஒன்றால், ஒருஞ்சுவல்துவை வெளிச்சக்கிகளான பஞ்சபுலன்களால் முதல் ஆராய்ந்து பின்டூசுக்கிகளான அந்தக்கரணங்களாற்கிரகித்து அறிவால் இன்னதேன் ருநிட்சயிக்கிறோம்.

பஞ்சபுலன்களால் அறியக்கூடாத அருபவஸ்துவை முன் அனுபவநானத்தால் அதன்தன்மைக்கு அறிந்தவர்களியற்றியவிதியைக்கொண்டு அறியப்படாதவஸ்துவக்குச் சமானமான இன்னேர் அறியப்படுபொருளை உபமானகராய்வைத்து அதன் முறிஞ்சுகளை அறிந்து அவ்வற்றியப்படாத வஸ்துவை அறிதல் இல்குவாம். இவ்வகையே பலபல அருபவஸ்துக்களின் குறிஞ்சுகள் அறியப்படலாம். அருபவஸ்துவாகிய கடவுளை வழிபட அந்தக்சமானமான ரூபவஸ்து ஆலயமேயாம்.

உதாரணமாய் உயிர்யாளையக்கண்டுமரத்தாவி யற்றிய ஆனையைப்பார்த்து உயிர் ஆனையைக்காண்தார் உயிர்யாளை இன்னவகையென்று அறிவார்கள்.

சிறுதேகதியக்கவழிகளால் பெரிய இயந்திரவழிகள் உண்டுபட்ட செயலின்ஸிரத்தியை அறியலாம்

ஞபவஸ்து அருபவஸ்துவை அறியாது. அருபவஸ்துவிலிருந்து ரூபவஸ்து உற்பத்தியானபடியால் இவ்விருவஸ்துக்களுக்குமூன்ஸ தொடபு வெளிச்சக்கிகளால் அறியப்படாமல் உடசுக்கிகளால் அறியப்படும். தேகம் மனம் அறிவு இவை ஒன்றுக்கொன்று சமபந்தப்பட்டிருத்தலால் சிற்றறிவால்றிய ஏலாது தேகம் மனம் அறிவு முதலிய இவைகளை ரூபக்ப்படுத்தி அமைக்கப்பட்ட ஆலயவணக்க பழக்கத்தால் இவைகள் ஒவ்வொன்றின் தன்மையைப்படும் ஒன்றற் கொன்றுள்ள சம்பந்தத்தையுமறியலாம். தேகருபத்தை

ஷும் மலேகிர்த்தியங்களையும் அமைத்துள்ள ஆலயவழிபாட்டால் ஈஸ்பர இலட்சணங்களை அறிந்துவரும் கோயிற்பழக்கத்தால் அறிவு பூரணப்படும். இதுவோர் இலகுவான தீவிரபக்குவவழியாம். நித்தியங்கமித்திய கிருத்தியங்களில் மனமநிலைத்துவர் ஆலயமோர்வழியாம்.

கோயிலுக்குப் போகவேணுமென்று உன்னும் பொழுது தேகசத்திசெய்து நல்லவஸ்திரம் தரித்து மனதைசெசம்மையாக்கி அங்குசெல்லவேண்டும்.

சிலர் இன்றைக்குப் பெரியமேளம்எவை சின்னமேளம்யார், வாணவினையாட்டுண்டோ எனவினாவீ அறிந்துபோவர்.

சிலர் தங்கள்கவலைகஷ்டமநீங்கி நோக்கம் அனுகூலப்படவேணுமென்ற என்னத்தோடுபோவர்.

சிலர் பக்தியாற் கோயிற்பழக்க வாசனை நல்லதென்றுண்ணிப்போவர்.

இவ்வகை ஆயினேர் எல்லோர்க்கும் பலன்கள் உண்டு.

நன்று நாடோறும் நம்வினை போயறும் என்று மீன்பந்தழைக்கவிநுக்கலாம் சேன்று திருவேட்களத் துள்ளுறை துள்ளுபோற்சடையானத் தோழுமினே.

ஆலயத்துள் போகும்பொழுது வீதிகள் ஒவ்வொன்றுமிக்க கடந்துபோவது தேகநிலை மனேநிலைகளைத்தாண்டி அறிவுநிலையை அடைதலைக்குறிக்கும்.

நாம் உண்ணி ஏவும்பொழுது மூலாதாரத்துவமே முதற்காரணமாயிருப்பதுபோல மூலாதார கர்த்தாவாகியவினோன்வசக்கடவுளை முதல் வணங்கவேண்டுமென்ற முறைமையை உணர்த்துகின்றது.

பின்கிரமப்படியுள்ள மற்றங்களில் குவது கிரமமாம். ஒரு மூர்த்தியை வணங்கிப் பின்மற்றுமோர் மூர்த்தியை வணங்கும்பொழுது வெவ்வேறு உபசாரமொழியால் வழிபடவேண்டும். மனம் அசுத்தமுடையது, சுத்தமாகிய அறிவைக்கிட்டிச் சேருமிடத்து சுத்தத்திற்கும் அசுத்தத்திற்குமிடையேயுள்ள அழுக்கை அகற்றவேண்டி மனத்துணையாய் ஒரு உபாயம்வேண்டும். அத்துணை முதல் ஆலயவணக்கமும் இரண்டாவது திருநாமமுமேயாம்.

ஆலயங்களைப்பலமுறை வலமாகச்சுற்றுதல் காணிக்கைகொண்டுபோதல் காவடிகளுத்தல் தீவிளையாடல். அங்கப்பிரதட்சணம் செய்தல் முதலிய வழிசாக்கிய சாதனைகளைல்லாம் தேகாரோக்கியடியானக்குறிப்பது. (சொட்டரும்)

ஞான திருஷ்டியால் கண்ட நன்மை

அவதார மூர்த்திகள் தரிசனம்.

“எந்த நாட்டு மக்களுக்கோ அல்லது சமூகத்திற்கோ ஞானதிருஷ்டி இல்லையோ, அந்த நாடும் சமூகமும் அழிந்துபோகும். தனிப்பட்ட மனிதர்களுக்கும் இதுதான்விதி. ஞானதிருஷ்டி இல்லாத மனிதன் கொஞ்சமாக கொஞ்சமாக முடாந்தகாரத்தில் நமு ஸிவிமுந்து நசிந்துப்போவான்” என்று சுவாஸி ஒங்கர், டிஸ் மாகிகையில் எழுதுகிறார்.

ஞானதிருஷ்டி இல்லாதமனிதனை “இருகால் மிருகம்” என்று கம்முடையசால்திரங்கள் கூறுகின்றன. அப்பேர்ப்பட்ட மனிதர்கள் மூமிக்கு பாரம் என்றும் கொல்லுகின்றன.

ஞானதிருஷ்டி என்பது உள்ளோக்கு, வெளிநோக்கு என்று இருவகைப்படும். இன்று எந்த தேசங்களிலுள்ள மாணிடர்கள் வெளிநோக்கு ஞானதிருஷ்டியை ஏராளமாக அடைந்திருக்கின்றனவோ, இந்த தேசங்களைல்லாம், பொருட்செல்வம் மிகுந்து சுபிட்சமாக வாழ்ந்துவருகின்றன ஆனால் உள்ளோக்கை மிகுதியாகக்கொண்ட தேசங்கள் ஆண்மீக ஞானச்செல்வம் அதிகம் படைத்துத் திகழ்கின்றன.

ஞானச் சேல்வம்

ஆண்மீக ஞானச்செல்வமானதா மற்றைய செல்வங்களைப்போல நசிந்துப்போகக்கூடியதல்ல; தூருப்பிடித்துப்போகக் கூடியதுமல்ல; கள்ளர்களால் அபகரிக்கக்கூடியதுமல்ல; செல்வத்தைச்சுறண்டும் பேராசைக்காரர்களால் கொள்ளிடத்தக்கூடியதுமல்ல.

முற்காலத்தில் கொலம்பஸ் என்னும் பெரியார் இருந்தார். அவருக்கு தீர்க்க திருஷ்டி அபாரமாக இருந்தது. அதன் பயனாக அவர் அமெரிக்கா தேசத்தைக் கண்டு பிடித்தார். இன்னும் ஸ்வல்வன் ஸன், எடிஸன் என்னும் பெரியார்கள் இருந்தார்கள். அவர்களுக்கு இயற்கை சால்திரத் துறையில் தீர்க்க திருஷ்டி இருந்தது. ஆகவே, அவர்கள் இயற்கை சால்திரத்தில் டுதிய அதிசயங்களைக் கண்டு பிடித்தார்கள்.

சுகாதாரக்காட்சி.

1940ஆம் வைகாசிமீ 11ம் 12ம் திகதிகளாக சனி ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் பருத்தித் துறை சைவப்பிரகாச சபையின் ஆதரவினைக் கீழ் பருத்தித்துறை சித்திவினையகர் வித்தியாசாலை மண்டபத்தில் அரசாங்க சுகாதாரப்பகுதியால் உதவப்பட்ட சுகாதார விளக்கப்படக்காட்சி நடைபெற்றது. குறித்தகித்திகளில் இரவு 7 மணி தொடக்கம் சுகாதார சினிமாப்படக்காட்சி காணப்பட்டது. வடமராட்சி மணியகாரர் ஸ்ரீமான் நா. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் முதல்நாள் அக்கிராசனம் வகித்து சுகாதாரத்தின் அவசியத்தைப்பற்றிக் கூறினார். பின்சுகாதாரத் துணைவர் திரு. பொ. நடைசன் அவர்கள் மலகூடம், சுத்தமான கிணறு முதலியவற்றின் தேவையைப்பற்றியும் பேசினார்.

வடமராட்சி மணியகாரர் ஸ்ரீமான் நா. வேலுப்பிள்ளை அவர்களும் தமதுபகுதியிலிருக்கும் சனங்களின் சேமத்தைக்கருதி உழைத்துவருகிறோன அறிந்து மிகவும் களிப்படைகிறேம். சுகாதாரத்துணைவர் திரு பொ. நடைசன் அவர்களின் ஊக்கத்தையும் திறமையையும் அனேக மெச்சிப்பாரடடுகின்றனர். இவர்கள் இருவருக்கும் ஷி சுபைபார் என்றும் கடமைப்பட்டவர்களாயிருக்கிறார்கள்.

தீர்க்க தரிசன பலன்

இந்த இயற்கை சால்திரசிபுனர்கள் கண்டுபிடித்த அதிசயங்களின் பலனுலே, உலகமெங்கும் நீராவி என்ஜின்கள் தோன்றின. இன்று மாணிடர்கள் சௌகரியமாக ஆயிரக்கணக்கான மைல்கள் பிரயாணம் செய்வதற்கு மேற்சொன்ன ஸலவன்ஸன் கண்டுபிடித்த அதிசயம் தான் காரணம்.

எடிசன் கண்டுபிடித்த மின்சார சக்தி அதிசயத்தின் காரணமாக உலகத்தில் மின்சாரவினாக்குகளும் யங்கிரங்களும் தோன்றின. இவையெல்லாம் வெளிநோக்குஞ்சானதிருஷ்டியின் பலன்கள்.

உள்ளோக்கு ஞானதிருஷ்டியைக் கொண்ட தேசங்களில் நேர்ந்த அதிசயங்கள் கிருஷ்ணபகவான் ஏசநாதர் நபிகள் நாயகம் முதலியவர்கள் அவதரிக்கச்செய்ததுதான்.

(ஹிந்துஸ்தான்)